

предъ не смы знали; а въ други — познанія-та се предполагать вѣчъ извѣстни и готови, показватъ ни се при туй и форми-тѣ, спорядъ които онъ могѫть да се съединятъ. Първи-тѣ се називаватъ обикновенно Вещественни (реални, отъ Лат. *res* вещь); а втори-тѣ — образователни (формални, отъ Лат. *forma* образъ). —

Вещественни науки сѫ напримѣръ: Исторія, Географія и проч. а формални. — Грамматика, Живопись, Математика, Архитектоника и пр. Въ число-то на послѣдни-тѣ се счита и Логика-та; защото, както и по горѣ казахмы, она ни показва формы-тѣ (образы-тѣ,) подъ коишто различни вещества на мислянѣе-то взаимно се съединявашъ. — И тѣй, Логика-та е една образователна (формална) наука; но защото и при изучванье-то на една, каква да е наука, (Исторія напримѣръ) неизбѣжно е да знаемъ добрѣ формы-тѣ на мислянѣе-то, за да можемъ право и ясно да съединимъ познанія-та, които тая наука ни съобщава и да разбираемъ добрѣ взаимны-тѣ отношенія между тиля познанія: то Логика-та е неизбѣжно-нуждна. За изучванье-то на всяка една наука и справедливо може да се назове една орудна наука или единъ образователенъ органъ на познаніе-то. — Предметъ-тѣ же на всички-тѣ науки е понятие-то (проумѣванье-то) на истинна-та мѣдростъ; а истинна-та мѣдростъ, която вѣчно не се промѣнува, има за предметъ Богъ. Человѣкъ никога не може да придобие и да има тѣзи сѫщѣ-тѣ мѣдростъ; онъ може само да има любовь къмъ мѣдростъ-тѣ — може да е философъ (любомѣдръ). — И тѣй, предметъ-тѣ на истинна-та мѣдростъ е вѣчно-то и непромѣнено-то бытіе: — Богъ; а предметъ-тѣ на Философията която е основа на всички-тѣ науки е понятие-то за бытіе-то. — Спорядъ туй, първоначално-то направлениe на Философия-та е поставено надъ основѣ-